In dit nummer o.a.:

SPECIALE DONATIE ALTOS DE ORIENTE 4-5

HOGARNIEUWSVERZAMELING VAN HANS 8-9

EEN JAAR BIJ MIJN FAMILIE IN COLOMBIA 14-15

DRUGSTRANSPORTEN? 16

Stichting Hogar helpt!

HOGAR nieuws

2021

nummer 01

Jaargang 26

HOGAR-Nieuws is een zelfstandige uitgave voor Stichting-Hogar

VOORWOORD

Beste lezers,

Voor jullie ligt het zomermagazine van 2021. De gevolgen van de pandemie zijn nog steeds gaande en dat heeft ook invloed op de verslaggeving van onze projecten.

Zoals de voorzitter al aangeeft heeft er dit jaar geen bezoek plaatsgevonden aan de projecten. Toch valt er nog genoeg te vertellen over enkele projecten en de tomeloze inzet van Fausto om het te besteden donatiegeld goed terecht te laten komen. Zoals bij Casa del Buen Dios, Altos de Oriente en de Nueva Florida School in Cali.

En een prachtig verhaal van Diego die een jaar bij zijn familie verblijft in Colombia op pagina 14 en 15.

Heel veel leesplezier!

De redactie van HogarNieuws

4-5 Speciale Donatie Altos De Oriente

8-9 Een kijkje in de HogarNieuws-verzameling van Hans

14-15 Een jaar bij mijn familie in Colombia

16 Drugstransporten?

Abonnee worden?
Mail ons dan op
leden@hogarnieuws.nl
U bent van harte welkom!

HOGAR-Nieuws staat boordevol foto's en updates van alle projecten waar Stichting HOGAR al jarenlang haar steun aan geeft. Projecten die ook echt van de grond zijn gekomen door de tomeloze inzet van de vrijwilligers. Mooie en bijzondere projecten waar ook nog groei in zit. Hierdoor heeft Stichting HOGAR een goede naam opgebouwd binnen de verschillende gemeenschappen waarin de projecten zich bevinden. Maar ook de lokale overheden weten Stichting HOGAR inmiddels te vinden en te waarderen als volwaardige partner en adviseur op het gebied van projecthulp. Dankzij de donaties en de goede besteding daarvan krijgen immers duizenden kinderen een kans op een betere toekomst!

Abonnement

U kunt abonnee worden van HOGAR-Nieuws voor maar € 15,- per jaar. U wordt 2 keer per jaar middels het magazine op de hoogte gehouden van de voortgang van alle bestaande projecten en de financiële kant ervan. Niet alleen in beeld, maar ook in geschrift wordt gedetailleerd weergegeven hoe alles ervoor staat en wat er precies dat jaar gedoneerd is.

Een kind, een maaltijd!
Maak € 17,50 over op
NL14 INGB 0009 5617 37
t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn
o.v.v. 'Maaltijd'

EEN MAAND LANG ETEN OP SCHOOL

Een kind, een tas!
Maak € 17,50 over op
NL14 INGB 0009 5617 37
t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn
o.v.v. 'schooltas'

Voorwoord
Van de voorzitter

Wanneer u dit eerste HOGAR-Nieuws van 2021 onder ogen krijgt heb ik mijn tweede Corona vaccinatie ontvangen. U zult wel begrijpen dat er van mijn reis naar Colombia dit jaar geen sprake was.

Het virus heeft wat dat betreft de hele wereld in zijn greep. Fausto heeft wel zijn best gedaan om zoveel waar mogelijk hulp te bieden. Hierover meer in dit blad. Geen reis naar Colombia betekent ook natuurlijk geen bezoeken aan de projecten met de daarbij behorende verslagen zoals u die van mij gewend bent. Om u toch van enig leesplezier te voorzien ben ik in het verleden gedoken en heb ervaringen uit die 'tijd van toen' nog eens naar voren gehaald.

Vakantie dit jaar zit er waarschijnlijk voor de meesten van ons dit jaar niet in. Wie weet kunnen we af en toe nog een paar dagen in eigen land doorbrengen. Ik ben rijk want ik woon in een prachtige omgeving met duinen en strand. Normaal gesproken kom ik lekker bruingebrand terug uit Colombia maar wellicht doe ik dan toch nog een bruin kleurtje op dit jaar.

Geniet van deze prachtige uitgave van HOGAR- Nieuws en maak er het beste van dit jaar OK?

HANS KERSTEN

De coronasituatie in colombia

Het was half april toen ik met Fausto een gesprek had over de situatie ten aanzien van de corona pandemie in Colombia. In grote lijnen verschilde het niet zoveel met ons in Nederland. Colombia telt wel bijna 29 miljoen inwoners meer dan wij!

Half april waren er pas 4 miljoen gevaccineerd en op zo'n groot aantal mensen is dat natuurlijk niet erg veel. De 90 jarigen, tachtigers, zeventigers en in de maand mei de zestigers worden op volgorde van leeftijd van een vaccin voorzien. De invaliden en slecht ter been zijnde mensen worden door een speciaal team thuis gevaccineerd. De mensen worden door de overheid opgeroepen en diegenen die niet geregistreerd zijn kunnen naar speciaal hiervoor ingerichte zaaltjes komen. Het betreft vooral de mensen die ver weg in de bergen wonen of in een van de vele krottenwijken zijn gehuisvest. Kortom ze zijn daar niet zomaar mee klaar!! Een derde golf dreigde de boel behoorlijk in de war te sturen. Veel ziekenhuis opnames resulteerde in het vollopen van de bedden! Bogota, Cali, Barranquilla, Medellin en Cartagena waren al gesloten voor nieuwe opnames! En, met name in Leticia, het uiterlijkste zuidelijke punt van het land heerste een gigantische besmettingsgolf. Alles, grenzend aan de grens met Brazilië, in de amazonas, kampte met grote intensive care problemen. De regels en de naleving hiervan verschillen niet veel met Nederland. Kappers dicht, terrassen open zij het met 2 meter afstand! De drukte op de wegen was altijd al geregeld met kentekencijfers van de auto's. Oneven op de maandag, woensdag en vrijdagen en even op de andere dagen. (of net andersom). Wat betreft de toegankelijkheid van de winkels gaat dit op een soortgelijke manier. Oneven en even leeftijden en op vertoon van identificatie!

En dan nu onze projecten! Namens ons heeft Fausto enkele honderden voedselpakketten uitgedeeld waarvan de meesten in Cali. Nu hoeft dat niet meer. De overheid heeft de uitreiking van eten overgenomen. HOGAR heeft 5 scholen gebouwd maar ondersteund er 7. De meesten zijn legaal of op later tijdstip door de overheid als zodanig geaccepteerd. Maar in het geval van onze school, Nueva Florida, in Cali is dat niet het geval. De school is wordt wel, ten dele, door de overheid gesteund. Maar van de 8 leraren krijgen er maar 4 betaald! Het is niet de eerste keer dat HOGAR de leraren financieel moet bijstaan. Dat is ook nu weer het geval. De directeur, Rigoberto, belde Fausto met het verzoek om hulp. Zelf kon hij zijn stroom en gasflessen en huur niet meer betalen omdat hij al bijna een jaar geen geld meer had gekregen en zijn reserve op was. Hulp is hulp en natuurlijk is HOGAR er om hem en zijn collega's financieel bij te staan.
Een aantal van de kinderen krijgen nu ook digitaal les. Dit omdat er door HOGAR meerdere laptops zijn aangeschaft voor de school! De helft van de leerlingen mogen bij toerbeurt naar school maar dan wel verdeeld over de diverse lokalen. Pater Winfrido van ons project 'Hombres hermanos' meldde dat bij hem alles gewoon goed gaat. Veel veiligheid is geboden want er zijn natuurlijk alleen maar oude mensen. Casa del buen Dios ervaart hetzelfde, afstand van elkaar is geboden.

HANS KERSTEN.

Speciale Donatie Altos De Oriente

Soms doet zich de situatie voor dat Stichting HOGAR een donatie wordt aangeboden met de wens dit aan een gericht project te besteden. In de maand mei kreeg ik het verzoek een bedrag ad. 900 euro te bestemmen aan ons project Altos de Oriente, de HOGAR school hoog in de bergen van Medellin, waaraan men speciale herinneringen heeft.

In overleg met Fausto kwam naar voren dat, nu door Corona de school ten dele is gesloten en ook de keuken niet in functie is, de donatie te besteden aan het ondersteunen van veel hongerige gezinnen. In overeenstemming met de donateur heb ik Fausto gevraagd snel actie te ondernemen. Begin juni ontving ik van Fausto een tiental foto's van blije mensen die een voedselpakket in ontvangst hadden genomen. Maarliefst 80 gezinnen ontvingen hulp dankzij de prachtige schenking. Aan de achterzijde van HOGAR-nieuws staat een advertentie waarin de lezers worden opgeroepen om 17,50 euro te doneren.

'Een kind, een maaltijd, een toekomst!'

Maar wat krijgen ze dan voor dat geld? Fausto, onze beheerder van de projecten in Colombia, stelt meestal de pakketten samen. In de boven vermelde situatie bevat elk pakket: Rijst, spaghetti, zout, suiker, olie, eieren, arepas, tonijn, chocolade, koffie, bloem, kaas, kip, tomatensaus, panela en wat andere kleine dingen. Afhankelijk van de koers van de Euro/ Peso kunnen de hoeveelheden weleens verschillen. Maar de koers is momenteel gunstig dus dat komt de ontvanger van het pakket ten goede. Reden temeer voor u, als lezer van dit blad, om eens te overwegen of een klein deel van uw vakantiegeld wellicht ten gunste van een van onze projecten kan komen.

Vooralsnog kunnen in elk geval **80 gezinnen** hun honger een beetje stillen dankzij de superdonatie van adoptieouders, waarvan ik de naam niet zal noemen. Namens al deze gezinnen uiteraard van harte bedankt.

HANS KERSTEN.

Casa del Buen Dios

Een project dat al heel jaren door HOGAR wordt geholpen. Een paar maal per jaar is het vaste prik dat er inkopen worden gedaan voor dit project. Eten, drinken, melkpoeder, meel, rijst, suiker, tandpasta, luiers, washandjes, handdoeken, schoonmaakmiddelen etc. maken telkens weer deel uit van de schenking.

Fausto, onze Colombiaanse medewerker, koopt dit in bij de Makro en levert het af. La Casa del buen Dios is een tehuis dat gratis onderdak biedt aan kinderen die een levensbedreigende ziekte of aandoening hebben en een operatie nodig hebben. Zij kunnen hier, samen met hun moeder verblijven gedurende de behandelperiode in het ziekenhuis een blok verder. Ze komen van heinde en verre en moeten vaak liften of hele dagen in een bus zitten om er te komen. Zij leven in bittere armoede en grijpen deze laatste kans om in leven te blijven. Een flink aantal van de kinderen overlijd alsnog. Een in en in trieste zaak. Voordat HOGAR zich beperkte tot het leveren van bovenvermelde goederen hebben wij dit tehuis geholpen aan een grote metamorfose. Een volledig nieuwe keuken met alles erop en eraan, het restaurant gedeelte werd ingericht met voldoende tafels en stoelen. Alle bedden werden vernieuwd en buiten werd een klimrek en glijbaan geplaatst. Ook speelgoed hoorde bij de donaties.

Dit, jaar, 2021 werd, naast de donatie van voedsel, aan totaal weer iets anders gedacht. Twee grote stoelen werden geschonken, je weet wel van die stoelen waarin je lekker comfortabel kunt zitten met de leuning naar achteren en je benen omhoog! Elk jaar zien we wel een paar hele jonge, meestal ondervoede, moedertjes met een baby. Meestal prematuur en medisch een grote zorg. Voeding geven gebeurde half liggend/ hangend op bed of op een keukenstoel. De grote wens was al lang om hierin verandering aan te brengen, maar ja....andere donaties waren meestal belangrijker en gingen dus voor. Nu was het dan zover. Onze zeer trotse Fausto stuurde mij, nog net op tijd voor het ter perse gaan van dit blad, een foto. Door Corona is onze hulp aan de scholen behoorlijk beperkt maar als we ook maar iets kunnen doen zullen wij het niet laten. Gelukkig hebben wij aan Fausto een hele goede!

HANS KERSTEN.

Adoptie prietpraat

In het tweede blad van HOGAR nieuws 1995 werd gestart met een rubriek 'prietpraat' over adoptie. Een aantal van de 'praatjes' heb ik nog eens overgenomen.

Een vriendin van ons was in verwachting, dat was duidelijk te zien. Op een informeerde onze zoon van vier waarom zij zo'n dikke buik had. Op het antwoord dat daar een baby'tje in zat reageerde hij heel verontwaardigd: 'Dat kan helemaal niet. Baby broertjes en zusjes komen met het vliegtuig'.

Een kleuter met heel blonde haren ziet voor het eerst onze zoon. 'Mama als ik lang in de zon zit krijg ik dan ook van die bruine haartjes?'

Onze zoon ziet in ons dorp een werkelijk pikzwarte man lopen 'Waarom is die man zo zwart?' informeert hij. Ik leg hem uit. 'Je hebt bruine, witte en zwarte mensen, van alles wat.' Hij kijkt me minachtend aan en zegt: 'Welnee, dat komt omdat hij een neger is'.

Onze jongens zagen op video een stukje van een programma over escort kinderen uit India. Toen de begeleider en begeleidster met ieder twee kinderen op de arm het vliegtuig uitkwamen zei onze zoon ' Kijk mam, nu worden ze uitgedeeld'!

Kleine kinderen weten soms niet hoe adopteren te benoemen. Zij hebben het soms over: aborteren, maar ook amputeren werd wel eens genoemd!

Een toekomstige adoptieouder legt aan zijn vijfjarige zoon uit dat ze een kindje uit China gaan halen. 'Hoe praat dat kindje dan?' is de vraag van onze zoon. 'Chinees' is het antwoord. 'Maar hij leert al snel Nederlands net als wij'. 'O en als hij dan net als wij praat, gaan zijn ogen dan ook net als wij staan?'

Een beeldschone knul van acht jaar oud vroeg aan zijn ouders wanneer hij nu ook eens witgeverfd zou worden.

Jairo was mee naar Colombia om zijn zusje op te halen. Hij stelde al snel vast dat er heel veel mensen waren net netzo uitzagen als hij. 'Maar, zo zij hij, 'ze praten hier niet gewoon....'

'Mam als ik een baby krijg' zie de donkere dochter, 'dan is het in Nederland geboren, is het dan ook meteen wit?'

Mama neemt voor de naderende reis naar Colombia een zonnebankkuurtje. Onze zoon informeert waar zijn moeder heen gaat. Zij legt uit dat ze naar een zonnebank gaat om een beetje bruin te worden. Als ze na een uurtje terugkomt verzucht hij. 'Jammer voor je mam dat het niet gelukt is'.

Onze negroïde zoon zit buiten op de stoep bij de Hema te wachten tot mama weer buiten komt. Intussen gaat er een volwassen donkere man dichtbij hem staan. 'Ben jij ook geadopteerd?' vraagt hij.

HANS KERSTEN

HOGAR-NIEUWS, toen en nu

Het was tijdens de HOGAR-dag 1994 dat er opnieuw de wens naar voren kwam om een nieuwsblaadje te maken. Natuurlijk was het een prima initiatief om het adoptienieuws middels een krantje naar buiten te brengen! Maar wie moest dit dan gaan doen? We hadden een prachtig team van vrijwilligers die, naast het bestuur, als contactpersoon en nazorgmedewerkers, veel tijd in Stichting HOGAR stopten.

Daarnaast had ook de penningmeester en al helemaal het secretariaat er geen tijd voor! Ook ik hing van vergaderingen aan elkaar en had ik het heel druk met de zorg om de boel draaiende te houden. Kortom, ik zag een nieuwsblad helemaal niet zitten. Wie moest dit dan gaan doen en was dit een lang leven beschoren? Nee, ik heb dit altijd tegengehouden! Totdat de discussie op de bewuste HOGAR-dag opnieuw oplaaide en een 6-tal enthousiaste aspirant adoptieouders beloofden zich hiervoor in te zetten!! 'Nou, ga je gang dan maar, maar om dit, naast je werk erbij te doen is een hele klus, sterkte'! waren mijn woorden. Prompt viel begin 1995 het eerste nummer van HOGAR-nieuws bij me op de mat! Nota bene voorzien van een voorwoord door mij als voorzitter waarin ik nogmaals beklemtoon dat ik het in eerste instantie niet zag zitten maar nu het eenmaal is verschenen ik toch wel apetrots ben met dit team vrijwilligers! Op de binnenkant van de rode kaft van het A5 grote formaat stond het vermeld: Redactie Yolanda de Best, Cor Hoogeveen, Marja Sosef, Friso & Mariette Feenstra en Eric Kleinen. De bedoeling was dat er 3 bladen per jaar gemaakt zou gaan worden, maar al snel bleek dat ze dusdanig veel tekst kregen toegestuurd dat besloten werd dit eerste jaar er maar 4 uitgaven van te maken. Wel met de bedoeling het voortaan wel bij 3 bladen te houden want er werd al wel toegegeven dat het, naast hun werk en andere beslommeringen, veel tijd

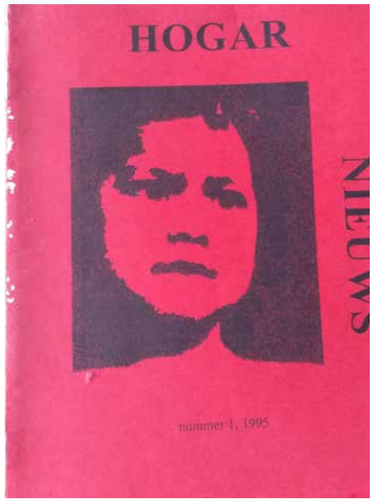

kostte! Tot op de dag van vandaag ben ik nog steeds trots op deze 'oprichters' van HOGAR-Nieuws! Niet in het minst om dat ze, naast de contributie van 15 gulden per jaar, het voor elkaar hadden gekregen om extra geld te genereren en dit aan de HOGAR-Projecthulp te schenken. Waar het eerste jaar een bedrag van 500 gulden overbleef steeg dit bedrag jaarlijks naar 1500 en zelfs 2000 gulden! Fantastisch. Gedurende de jaren kwamen er wel enige wisselingen in de redactie. Ik kom de namen van Arno en Jeanette Musch, Carola Takken, Marian Plomp en Peter Wienecke tegen. In de laatste uitgave van het A5 formaat, nummer 4 /2002 staat er als redactie vermeld: Jeanette en Arno Musch, Marianne en Bert Heuvelink, Marielle en Frank Pauli en Maarten Roos.

Op 31 mei 2003 was het weer zover, HOGAR-dag! Het 25 jarig bestaan van Stichting HOGAR werd uitbundig gevierd . Van tevoren verscheen de speciale bewaareditie van het HOGAR Nieuws. De nieuwe stijl in de vorm van een heuse A3 formaat als krant in kleur verscheen in september. Met als redactie; Marianne en Bert Heuvelink, Marielle en Frank Pauli, Karin en Arjan Parie-van Dongen. De druk stond op naam van Dirk Bouman. Ook in het bestuur van Stichting HOGAR hadden zich enige wijzigingen voorgedaan met mij, Hans Kersten, nog steeds als voorzitter, Nicolette Sol secretaris (zij verving Peter Stuvel die deze taak 25 jaar had vervuld), Karel v/d Berg secretaris, Bets van Driel en Aralt Brilman. Als extra medewerkster voor het secretariaat Louise van Eijk en voor de intake Jaap en Ineke den Engelse. De contactpersonen waren Janet Kersten, Harry Burgering, Bets van Driel, Dineke Veeter en Gerda Wulf. Dan was er nog de nazorg met Henriette Verra, Marja Termeulen, Akky Grin en Nynke Stukje! Allemaal, niemand uitgezonderd, stuk voor stuk enthousiaste vrijwilligers en ervaren adoptie ouders die de Stichting HOGAR adoptiezaken en Projecthulp draaiende hielden. Uiteraard dank daarvoor.

In het HOGAR-nieuws 2008 no:2 werd door mij het einde van de adoptiebemiddeling van Stichting HOGAR aangekondigd. Als de dag van gisteren kan ik mij nog herinneren wat zich in die tijd allemaal in de adoptiewereld afspeelde. Grote, ingrijpende, veranderingen in Nederland en ook in Colombia zette onze procedures volledig op zijn kop! Met o.a de consequentie dat bemiddeling door vrijwilligers nagenoeg onmogelijk werd gemaakt en de kosten voor de adoptieouders meer dan verdubbelden. Niet alleen de verdubbeling van de tijd die hierin gestoken zou moeten worden maar vooral ook de hoge kosten druiste volledig in tegen de statutaire regels van Stichting HOGAR. Eind september 2009 was het einde van de adoptiebemiddeling. Op een familie na waren wij erin geslaagd om, met grote samenwerking van het I.C.B.F, om alle dossiers af te handelen. Stichting HOGAR Adoptie bemiddeling kan trots terugkijken op bemiddeling voor 45 kinderen uit Bolivia en Costa Rica en 1300 kinderen uit Colombia. Vanaf 1 januari 2010 gaan wij verder als Stichting HOGAR Projecthulp! Het bestuur heeft goed overleg gehad met het bestuur van HOGAR-Nieuws en samen gaan zij in nauwe samenwerking de toekomst tegemoet! 2010 werd het jaar van een totale verandering van het HOGAR-Nieuws. De vernieuwde uitgave ziet er niet meer uit als een krant maar is een prachtige A4 'glossy' geworden in full Colour. Een fantastisch uitziend blad waar we als vrijwilligers organisatie heel erg trots op zijn. Een blad dat voor de abonnees te verkrijgen is tegen betaling ad.15 Euro per jaar voor 2 uitgaven per jaar. Al die jaren hieraan voorafgaand en zelfs nu tot op heden ten dage zijn zij er altijd in geslaagd om tegen hele lage kosten te werken en daardoor jaarlijks gemiddeld 5000 Euro aan HOGAR Projecthulp te schenken!! Gefeliciteerd, fantastisch! De redactie bestaat de laatste jaren uit Marielle en Frank Pauli en Karin en Arjan Parie-van Dongen. Het HOGAR Projecthulp bestuur bestaat uit Hans Kersten, voorzitter, Karel v/d Berg, penningmeester en Aralt Brilman is de secretaris. Samen met Arjan Parie en Frank Pauli van het HOGAR Nieuws vormen zij het bestuur. Inmiddels zijn zij allen al een keer met mij meegereisd naar Colombia om persoonlijk kennis te nemen van de projecten welke wij nog steeds met groot succes weten te ondersteunen. Op 5 juni 1978 werd Stichting HOGAR officieel opgericht wat inhield dat in 2018 het 40 jarig bestaan een feit was! HOGAR nieuws nummer1 werd een jubileumnummer. Speciaal voor dit nummer had ik alle projecten welke gedurende het bestaan van HOGAR gesteund zijn, inclusief foto's, nog eens op een rijtje gezet. Dit resulteerde in een prachtig overzicht van de resultaten! Tevens werd er uiteraard aandacht besteed aan de gang van zaken rond het adoptieproces. Overigens nogmaals alle lof voor de redactie van HOGAR nieuws want ook dit blad zag er weer fantastisch uit.

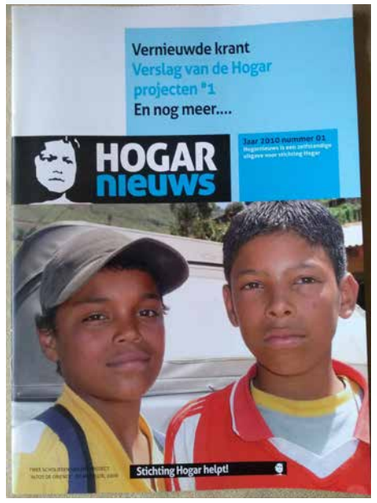

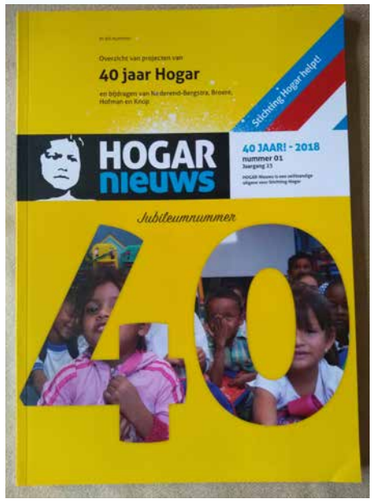

En dan nu, 2021, het Coronajaar! Dit jaar zal ik niet naar Colombia reizen want ook daar heerst het virus en heeft het grote invloed op onze projecten! In de plaats daarvan is er, in januari, 15.000 Euro naar Fausto overgemaakt om dit grotendeels aan voedselpakketten te besteden. U ziet, het door u allen gestorte geld wordt, na overleg met Fausto, heel goed besteed!

Daarnaast ontving de school in Cali, Nueva Florida een flinke donatie in de vorm van een prachtig kopieerapparaat.

HANS KERSTEN.

De dochter van stichting hogar!

Waar heb je het nu weer over hoor ik de lezer al denken! Stichting HOGAR een dochter? Ja, in zekere zin voelt dat voor mij zo! Iets waarvan veruit de meeste adoptieouders niets weten. Nou, bij deze dan wat meer uitleg over het hoe en waarom hiervan.

Eind jaren 90 was de familie V, uit Katwijk, waarvan vader predikant is, bij ons thuis voor adoptievoorlichting omdat mijn vrouw, Janet, hun contactpersoon was. Zij waren heel enthousiast over de projecthulp van Stichting HOGAR en ik was door hem aangeraden eens alle kerken, waarmee hij goede contacten had, aan te schrijven voor sponsoring! Hij stelde mij in het bezit van een tiental adressen. 'Ik weet dat de meesten van hen projecten ondersteunen, je weet immers maar nooit'? aldus de dominee. Maar steevast werd ik geconfronteerd met het antwoord dat de kerk weliswaar projecten ondersteunde maar dat de voorwaarde wel was dat de betreffende instantie een link met hun geloofsgemeenschap diende te hebben! Het zij zo, maar niet geschoten is altijd mis toch?

Gedurende die zelfde periode kwam ook de familie B, als aspirant adoptie ouders, regelmatig bij ons op bezoek omdat ook voor hen Janet, de contactpersoon was. Het toeval wilde dat familie B en V, beide aspirant adoptieouders elkaar kenden en dat de heer B regelmatig als gastpredikant werkzaam was. Ook hij stak zijn enthousiasme over het werk van HOGAR in de projecthulp 'niet onder stoelen of banken'. Het idee kwam om een aparte stichting op te richten waarvan de heer B de oprichter en voorzitter zou moeten zijn. Op deze manier konden we de kerken alsnog benaderen en om hulp vragen! Zo gezegd, zo gedaan! Niet lang daarna zijn de heer B en ondergetekende een 'plan de campagne' gaan uitstippelen. Om de stichting 'Kinderen in Colombia'op te richten werd gebruik gemaakt van de HOGAR statuten als voorbeeld, uiteraard met aanpassing van namen etc. Ook werd Fausto benaderd met de vraag of hij bereid zou willen zijn om ook de belangen van deze stichting te behartigen. Hij reageerde heel positief. Besloten werd om, in eerste instantie, de HOGAR projecten te ondersteunen met een optie tot uitbreiding naar andere projecten. Vanaf 2002 helpt de stichting kinderen en families in Colombia aan een andere toekomst. Na een paar jaar vond er een wisseling van hun bestuur plaats waarbij de oprichter, de heer B, afhaakte wegens persoonlijke omstandigheden. Sindsdien wordt de stichting geleid door Nico Hoek en Bram van Os als bestuursleden en is de functie van voorzitter al enige jaren vacant! Tot op de dag van vandaag ondersteund 'Kinderen van Colombia' nog steeds een paar projecten samen met HOGAR. Twee grote projecten hebben hun bestaan volledig te danken aan de samenwerking van HOGAR en Kinderen van Colombia. De school van Rigoberto, project Nueva Florida in Cali, werd in eerste instantie door beiden geholpen aan educatieve materialen. De 70 kinderen zaten tussen rieten matten op de modder met een zeil boven hun hoofd. Sanitair was er niet. Kinderen van Colombia begon daadwerkelijk met de bouw van de nieuwe school maar helaas waren de financiële middelen niet toereikend en riep Fausto de hulp in van HOGAR! Het gedeelte op de begane grond was nagenoeg klaar maar geld voor de geplande verdieping, de trap naar boven en een dak was er niet. HOGAR heeft de school volledig gefinancierd tot wat het nu is. Een prachtig groot stenen gebouw met ruimte voor 330 kinderen. Sindsdien heeft HOGAR het onderhoud voor zijn rekening genomen en zorgen we samen, in overleg met Fausto, jaarlijks voor educatieve materialen. Het andere grote project betreft San Nicolas in Bello/ Medellin. Kinderen van Colombia is, uiteraard samen met Fausto, begonnen om in deze wijk een paar armoedige huisjes, welke dienst deden als schooltje voor ruim 100 kinderen, uit te kopen, plannen te maken en de vergunning aan te vragen. Dit alles bracht zoveel kosten met zich mee dat de stichting Kinderen van Colombia geen geld meer had en het bestuur het niet verantwoord vond om al hun binnenkomende donaties alleen aan dit project te besteden. Jammer want het project lag hierdoor een heel jaar stil! Opnieuw werd een beroep op ons gedaan! Ondergetekende is het gelukt om een grote sponsor te vinden voor de bouw van de volledige school. Middels een contract kwam er vier jaar lang ruim voldoende geld binnen om de bouw zeker te stellen. De stichting Kinderen van Colombia hielp het gestaag groeiend aantal aanwezige leerlingen aan educatieve materialen. Samen hebben we voor de inrichting gezorgd. Het twee verdiepingen tellende gebouw biedt ruimte aan 750 leerlingen en in de weekeinden aan 200 huiswerkmakende studenten en vele analfabetische ouders. Uiteraard zijn beide stichtingen uitermate trots op deze twee reusachtige projecten en ben ik blij dat ik heb mogen meewerken aan de oprichting van, wat ik stiekem, onze dochter noem !!

HANS KERSTEN

De match

Vanaf het eerste HOGAR nieuws tot op heden heb ik van elke uitgave een exemplaar bewaard. Aangezien ik dit jaar, voor het eerst sinds jaren, door de Corona niet naar Colombia ben geweest kan ik dus ook geen verslag uitbrengen over het wel en wee van de projecten.

Om die reden ben ik eens gaan snuffelen in de 'oude' uitgaven van HOGAR nieuws. Het valt mij op dat er, in de bloei van de adoptie periode, vrij veel reisverslagen zijn gepubliceerd over de adoptie en reiservaringen van de adoptie ouders. Een emotionele ervaring die voor ons allemaal een enorme verandering in het leven met zich heeft meegebracht. Al lezende vroeg ik mij af hoe het de geadopteerde kinderen is vergaan en of de adoptie aan hun en uw verwachtingen heeft voldaan! Zelf adopteerden wij onze kinderen als een van de eersten. Ze zijn dan ook alle 3 dik de 40 jarige leeftijd al gepasseerd en hebben zelf ook al kinderen! Verliep het leven met uw kinderen zoals U het zich had voorgesteld? Ging het op school? Paste hij of zij wel goed in het gezin? Kon U ze 'handelen' gedurende de pubertijd? Zo maar een paar vragen welke wellicht uiteindelijk met een al of niet goede matching te maken hebben. U hebt immers zelf niet bepaald welk karakter Uw kind moest hebben om bij U, als ouders, door het leven te gaan!

Het I.C.B.F deed voor HOGAR de matching aan de hand van Uw gegevens in het gezinsrapport en Uw wensen. Voor de kinderen waarvan het I.C.B.F. te weinig gegevens had of wanneer er sprake was van een handicap, werd HOGAR soms gevraagd of wij wellicht een passende toekomst voor hen kon vinden. In HOGAR nieuws nummer 4 van 2004 Schreef onze toenmalige secretaresse, Nicolette Sol, een artikel over de match! Zij schreef o.a. 'Hoewel adoptie natuurlijk altijd een gok is, streven alle partijen ernaar om de 'match' zo passend mogelijk te maken. Vaak lukt dat, helaas te vaak ook niet!' Eind 2004 bestond HOGAR al 26 jaar en werden wij geconfronteerd met gezinnen waarvan de adoptie niet was verlopen zoals de adoptieouders het zich indertijd hadden voorgesteld. Vooral de pubertijd bracht vaak moeilijkheden met zich mee. Biologische kinderen konden natuurlijk ook wel eens onhandelbaar zijn maar bij geadopteerden kreeg vaak de afkomst de schuld. Gedacht werd dan of een bezoek naar het geboorteland wellicht hierin een oplossing kon bieden. Roots zoeken zou de oplossing kunnen zijn. Vaak werd HOGAR hierbij om advies gevraagd. Puttend uit ervaringen konden wij vast stellen dat het op zich geen gek idee was om de reis naar Colombia te ondernemen maar dat het beter was om hiermee te wachten tot het kind de 20 is gepasseerd. Ook de taal leren zou heel wat barrières wegnemen! Zo heeft elk gezin zijn eigen ervaringen opgedaan ongeacht of men het nu wel of niet een goede 'Mach' hebben gevonden! Vandaar ook dat wij, als HOGAR, onze jaarlijkse 'open dag' zo belangrijk vonden. Uitwisseling van elkaars ervaringen konden van grote invloed zijn op het hoe en waarom met sommige vraagstukken om te gaan! 'Als kind heb je geen invloed op de match. Het kind is zoals het is. Er worden rapporten geschreven, medisch, sociaal, voeding, functioneren in het pleeggezin. Maar het kind heeft geen invloed op deze rapportages. Het kind en de adoptieouders kunnen alleen maar hopen dat de rapportages correct zijn. Het komt helaas voor dat deze rapportages niet correct zijn en dan kunnen de gevolgen dramatisch zijn voor alle partijen!' aldus het schrijven van Nicolette. 'Nadat een sociaal werker een match heeft gemaakt wordt deze besproken in het team van I.C.B.F. medewerkers, vervolgens gaat dit naar de adoptieorganisatie die het op zijn beurt dit voorstel, uiteraard na deskundige beëdigde vertaling, naar Justitie stuurt. De match wordt dus door meerdere gemaakt/ beoordeeld, de sociaal werkers in Colombia en het Ministerie van Justitie in Nederland. De adoptieouders horen pas van hun kind als HOGAR goedkeuring (approval) ontvangt van het Ministerie van Justitie. Het dossier wordt door de secretaris van HOGAR nagekeken en klaargemaakt voor overdracht aan de aspirant adoptieouders. De overdracht wordt begeleid door de contactpersoon van HOGAR'. De matching is dus zo zorgvuldig mogelijk tot stand gekomen. 'Er zijn, helaas, ook kinderen met een dossier waar de sociale werker van het I.C.B.F. hoofdkantoor in Bogota geen passend voorstel voor heeft. Het I.C.B.F. vraagt dan HOGAR, via Angela, of wij hier ouders voor hebben. Een speciaal samengestelde commissie van HOGAR bespreekt dan dit dossier. Wat is de problematiek van het kind? Is deze ernstig? Is de afwijking operabel? Is dit kind gebaat bij adoptie? Zijn de medische problemen te behandelen? Zo ja hoe? Wat is de toekomstprognose van het kind bij een gezin in Nederland? Meestal gebeurt dit in overleg met een kinderarts! Komt het kind in aanmerking voor adoptie dan wordt er gekeken naar de wachtlijst van het I.C.B.F. Het is altijd een eer en kroon op ons werk om te zien dat zo'n kind dan daadwerkelijk wordt geaccepteerd, gewenst en liefdevol wordt opgenomen in een adoptiegezin. Dan is de match compleet. Er kan dus alleen van een match gesproken worden als er een kind gelukkig is bij zijn of haar adoptieouders en de adoptieouders gelukkig zijn met het kind. Men kan dan aan elkaar 'hechten'. Daar doen alle HOGAR vrijwilligers het voor want die weten uit eigen ervaring hoe je gelukkig kan zijn met dat gewenste kind'. Aldus Nicolette.

Doordat HOGAR al vanaf 2010 niet meer bemiddelt bij adopties zijn de meeste adoptieouders voor ons uit het zicht verdwenen. We komen elkaar niet meer tegen op HOGAR dagen waardoor er ook geen uitwisselingen meer plaatsvinden. Neemt niet weg dat wij graag op de hoogte zouden willen zijn van uw ervaringen. U, als lezer, kunt hier wat aan doen door uw ervaringen, uiteraard met inachtneming van de nodige privacy, met ons te delen en een verslagje te schrijven naar de redactie van HOGAR nieuws.

HANS KERSTEN

Reisverslagen

Al bladerend door de vele HOGAR nieuws uitgaven valt het op dat nagenoeg elk blad wel is voorzien van reisverslagen en adoptie ervaringen van adoptieouders. Soms kort en soms zelfs enkele pagina's lange uiteenzettingen. De eerste ontmoeting met het land, de auto's, het hotel en het allerbelangrijkste de eerste knuffel met het kind waarop zo lang naartoe is geleefd.

In afwachting van de procedure zijn bijna alle ouders wel meer van het land gaan zien dan alleen maar de stad waar de adoptie procedure zich voltrok. Leuke verhalen van blije mensen. Natuurlijk begrijpen we dat er, na het stoppen van de bemiddeling bij adoptie van HOGAR per 2010, geen adoptiereizen meer zijn geweest. Wel ontvingen we zo nu en dan nog wel verslagen van het nieuwere fenomeen, rootsreizen. Ook altijd bijzonder om te lezen hoe dit ervaren werd. Vader en/of moeder ontmoet, broers, zussen, tantes etc. Bijna elk verslag zit vol emoties. En nu dan? We zijn inmiddels ruim 10 jaar verder en veel van de geadopteerden hebben wellicht allang het ouderlijk huis verlaten, zijn getrouwd, hebben kinderen. De laatst geadopteerden zijn dus ook allang tiener en komen misschien hun eerste liefdes tegen! Dit jaar reis ik niet naar Colombia wegens corona, begrijpelijk, maar dit heeft dus wel als gevolg dat er ook geen reisverslagen zijn. Deze uitgave is het nog aardig gelukt om het blad vol te krijgen maar wat zou het fijn zijn wanneer onze tweede uitgave van dit jaar, in december, vol zou kunnen staan met berichtgevingen over het wel en wee van de geadopteerde kinderen zoals het leven hen nu vergaat! En uw ervaringen als adoptieouder ! Kopij kunt u tot een november insturen, uiteraard rekeninghoudend met de privacy wat betreft het noemen van namen e.d.

Ik verzeker u dat niet alleen ik nieuwsgierig ben naar uw ervaringen. De betrokkenheid van al onze vrijwillige medewerker/sters is altijd heel groot geweest. Ook zij hadden als doel mee te werken om kinderen een nieuwe start in Nederland te kunnen geven en zouden het wel leuk vinden om te weten hoe het hen is vergaan in het leven!

HANS KERSTEN.

Donatie Nueva Florida School In Cali.

Normaal gesproken zouden we samen naar Cali zijn gereden. Maar,voor het eerst in "tig" jaren, ging mijn jaarlijkse reis naar Colombia niet door.

Wel even wennen want elk jaar in februari/maart voor twee weken naar het warme weer is voor mij een terugkerend ritueel. Maar ja, er is even niet anders. Allemaal hebben we er mee te maken toch? Zo was het ook vreemd om voor het eerst in minstens 35 jaar weer eens op 5 december thuis te zijn. Normaal gesproken een lange dag waarop ik de kindervriend uithang en veel blije gezichten tegenkom. Ook voor Fausto en Angela was het wennen. Op de finca merken zij niet zoveel van Corona. Zij doen daar gewoon hun dagelijkse ding en komen weinig van de finca af. Een paar boodschappen en meer hebben ze niet nodig want het meeste groeit toch in eigen tuin. Het scheelde Fausto een week reizen om de projecten met mij af te gaan. Per telefoon en internet worden jaarlijks, na overleg met mij, alle benodigde attributen al gekocht voordat ik in Colombia ben. Fausto benaderd hen en hun wensen worden al begin januari kenbaar gemaakt.

och wordt het erg op prijs gesteld wanneer je daadwerkelijk een bezoek aan de projecten brengt. Aandacht, overleg en laten zien hoe e.e.a. verloopt is van groot belang. Ook voor Fausto is het belangrijk. Hij is immers, net als wij, ook erg trots op wat HOGAR elk jaar opnieuw mogelijk maakt! Dit jaar bestaat de donatie uit minder educatieve materialen omdat de scholen grotendeels gesloten zijn geweest. Een prachtige gelegenheid om ons op andere zaken te richten zoals een nieuw kopieerapparaat! De "oude" had al een tijdje problemen maar zolang het nog werkbaar was werd gekozen voor andere dingen. We hebben het wel over een school met 453 leerlingen waardoor een kopieerapparaat intensief wordt gebruikt. De toch wel kostbare aanschaf werd al een paar jaar vooruit geschoven. Dit nieuwe apparaat heeft natuurlijk ook veel meer mogelijkheden. Rigoberto, de directeur, laat weten bijzonder blij te zijn en bedankte HOGAR wel drie keer. Fijn toch? Uiteraard mede dankzij u, als donateur van HOGAR, kan dit soort prachtige donaties plaats vinden.

HANS KERSTEN

Een jaar bij mijn familie in Colombia

In 2001 ben ik geboren in het ziekenhuis van Armenia, Colombia. Net 1500 gram en nog niet volgroeid. Toch ging het o.a door de goede zorg van een pleegmoeder goed met mij.

Net voor mijn eerste verjaardag jaar verhuisde ik naar Nederland.

Ik ben het 2e adoptiekind in een gezin van 3 kinderen. Boven mij heb ik broer Johan en na mij kwam 5 jaar later mijn zusje Yeraldin. Ik was een vrolijk kind wat veel speelde, leuke vakanties had en genoeg vriendjes op school. Toch voelde ik altijd iets onrustigs. Voelde me vaak anders, onbegrepen misschien.

Toen ik 15 jaar was kwam ik op het idee eens op internet en Facebook te kijken naar de naam van mijn biologische moeder. Dit leek een onschuldig idee maar heeft mijn leven behoorlijk veranderd. Met precies haar 2 voor- en 2 achternamen kwam een facebookaccount naar boven van iemand uit Armenia. Dit leek mijn biologische moeder te zijn. Na een paar maanden en de hulp van een Colombiaanse vriendin van school heb ik mijn moeder kunnen opsporen en spreken via de telefoon. Ik bleek ook een halfzusje te hebben, die sprekend op mij lijkt. We hebben een tijd lang contact gehad d.m.v telefoneren en skypen. Dit m.b.v Google vertalen en onze Spaanse buurvrouw als tolk. Soms hadden we even veel, dan weer een tijd wat minder contact. Zo.n 3 jaar later kreeg ik de behoefte mijn moeder, zusje en verdere familie echt te ontmoeten. Ik ben toen in de mei-vakantie met mijn ouders en zusje naar Colombia afgereisd om hen te ontmoeten. Ik vond het geweldig. Het was spannend maar niet heel gemakkelijk omdat de taal soms een barrière was en ook begreep ik niet altijd de gewoontes/ cultuur van daar. Maar het waren voor mij fantastische dagen. We hebben een paar dagen met mijn moeder en zusje op Finca le Neca bij Cesar en Estella doorgebracht. Maar ik ben ook een paar dagen meegegaan naar mijn moeders huis, die bij mijn oma woonde en tegenover de andere familieleden. Dat was een hele belevenis voor mij. Eenmaal weer thuis besloot ik om Spaans te gaan leren. Ook ben ik hard gaan sparen om na het schooljaar in de zomervakantie terug te gaan naar Colombia. Dan kon ik er mooi zo.n 6 a 7 weken blijven om mijn familie en de cultuur beter te leren kennen. Ik was zo gemotiveerd, het ticket was zo gespaard en mijn focus om Spaans te leren was enorm. Dat lukte me ook aardig binnen die 2 maanden. Uren dvd's kijken in het Spaans, plus bellen met mijn Colombiaanse familie.

Die zomervakantie ben ik 7 weken in Colombia geweest. Het waren fantastische weken. Ik heb erg genoten van de familie, het weer, de leefgewoonten daar. Ik voelde me er thuis. Was dit wat ik soms miste in Nederland? Dat lekkere weer, het eenvoudige leven onderling met familie, die straatjes met winkeltjes waar je 1 vuilniszak koopt of 1 empanada voor je ontbijt. Heerlijk vond ik het. De weken vlogen om. Eerst was alles geweldig. Maar net toen ik mijn moeder daar beter leerde kennen en de roes van -alles geweldig vinden- voorbij was moest ik weer naar huis.

Weer thuis in Nederland bleven mijn gedachten in Colombia. Ik had eigenlijk alleen maar meer vragen. Hoe is het om daar echt te wonen. Geen vakantie maar het echte leven? Uiteindelijk heb ik met mijn adoptieouders afgesproken dat ik terug zou gaan naar Colombia. Ik wilde antwoorden op een aantal vragen. Ik wilde bijvoorbeeld weten hoe het is met weinig geld te moeten leven daar, en hoe is het om daar te werken. Hoe zou ik me voelen als dat mijn wereld, mijn leven was?

Ik ben dus terug gegaan, en kon bij mijn moeder en zusje wonen die ondertussen een eigen huis hadden in de buurt van mijn oma en opa. Ik wilde voor ongeveer 7 maanden daar blijven om het echte leven mee te maken. Zo begon mijn echte Colombiaanse avontuur. Het was fijn daar terug te zijn. Mijn Spaans sprak ik nu vloeiend. Maar in deze periode zag ik inderdaad het werkelijke leven van daar. Het lekkere weer en het gezellige familieleven daar leerde ik echt kennen.

Leven met soms weinig eten, weinig geld, huur of WiFi op af betaling regelen. Wonen in een arbeiderswijk en straatje wat ik heerlijk vond maar wel in de buurt waar veel onrust kan zijn. Ruzies, gevechten over diefstal, zelfmoorden. Vooral jongeren zien vaak het leven niet meer zitten. Ik heb naast al het leuke dus ook heftige dingen gezien.

Er is veel verslaving, drugs is voor weinig te koop gewoon in de straten. Ik ben trots op mijn familie daar, dat ze zich redden en elkaar steeds zo helpen. Maar ik heb ook gezien dat de zorgen om de 1e levensbehoeften er groot zijn. Ze moeten hard werken voor weinig geld. Steeds geld apart leggen voor eten, huur en electra. Ik heb meegewerkt met mijn opa en ooms. Ze werken als zelfstandigen in de bouw. Het was hard werken maar het heeft me goed gedaan dit alles mee te maken. Ik kon zelf namelijk altijd rekenen op de steun van mijn ouders. Maar zij moeten het dus echt zelf doen, samen.

Door de komst van Corona kwam er een moment dat ik niet terug kon naar Nederland. Soms kon dat vreemd aanvoelen maar ik heb me toch goed gevoeld. De relatie met vooral mijn zusje en oma is in deze periode erg sterk geworden.

Ondertussen ben ik nu net weer thuis na een jaar Colombia. Ik heb de luxe om de tijd te nemen alles te overdenken en straks mijn studie weer op te pakken. Ondertussen kan ik werken onder betere omstandigheden dan ik daar deed en voor meer uurloon. Het is een luxe dat ik door mijn adoptie naar Nederland kwam. Die kans wil ik nemen.

Ik weet dat ik Colombiaan en Nederlander ben. De balans tussen deze twee zal ik de komende tijd verder moeten vinden. Ik heb enorm geboft met mijn ouders hier die me steunen, en mijn familie in Colombia die me in hun familie heeft opgenomen. Ik hoop dat jongeren die dit lezen misschien aangemoedigd worden ons mooie land te leren kennen. Maar ook zullen zien dat het niet alleen mooi weer en heerlijke cultuur is. Het leven in Colombia is hard, de regering is corrupt en van het minimum loon kun je echt niet leven.

Ik heb echt respect voor de mensen daar die het redden. Aan mij nu de taak het hier zelf voor elkaar te krijgen en het goede contact te onderhouden met mijn familie daar.

Diego Manuel Schijve

ofwel

Diego Manuel Siërra Acuna 😉

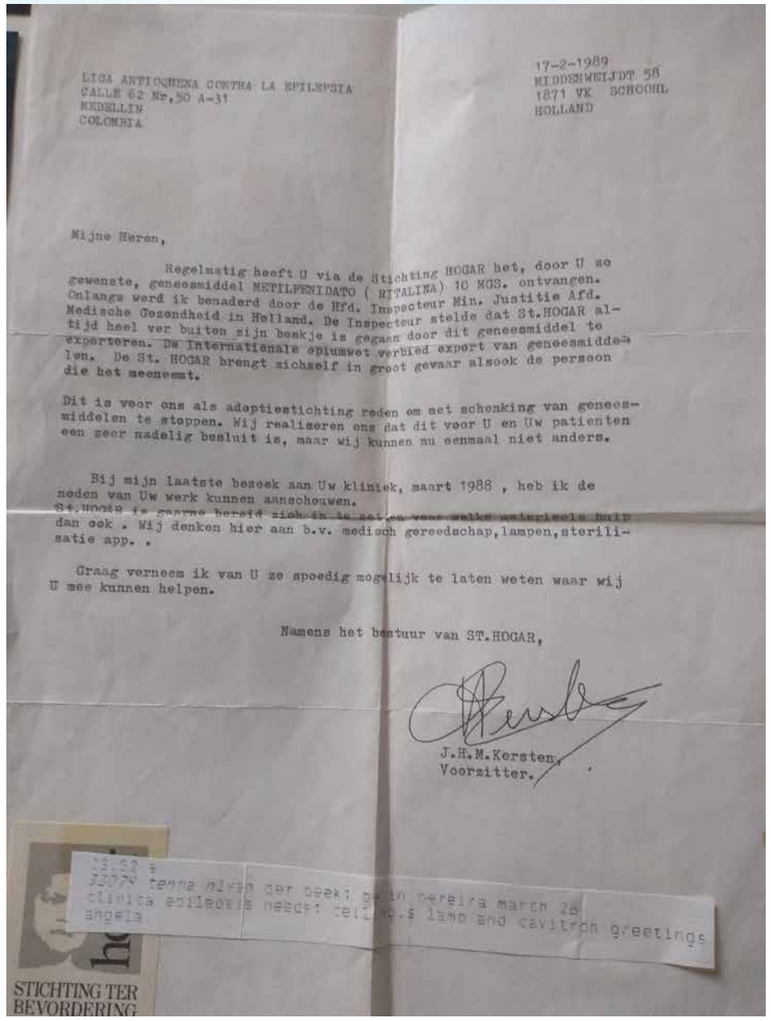

LIGA ANTIOQUENA CONTRA LA EPILEPSIA
CALLE 62 Nr.50 A-31
MEDELLIN
COLOMBIA

17-2-1989
MIDDENWEIJDT 58
1871 VK SCHOOHL
HOLLAND

Mijne Heren,

Regelmatig heeft U via de Stichting HOGAR het, door U zo gewenste, geneesmiddel METILFENIDATO (RITALINA) 10 MGS. ontvangen. Onlangs werd ik benaderd door de Hfd. Inspecteur Min. Justitie Afd. Medische Gezondheid in Holland. De Inspecteur stelde dat St.HOGAR altijd heel ver buiten zijn boekje is gegaan door dit geneesmiddel te exporteren. De Internationale opiumwet verbied export van geneesmiddelen. De St. HOGAR brengt zichzelf in groot gevaar alsook de persoon die het meeneemt.

Dit is voor ons als adoptiestichting reden om met schenking van geneesmiddelen te stoppen. Wij realiseren ons dat dit voor U en Uw patienten een zeer nadelig besluit is, maar wij kunnen nu eenmaal niet anders.

Bij mijn laatste bezoek aan Uw kliniek, maart 1988 , heb ik de heden van Uw werk kunnen aanschouwen.
St.HOGAR is gaarne bereid zich in te zetten voor welke materiele hulp dan ook . Wij denken hier aan b.v. medisch gereedschap,lampen,sterilisatie app. .

Graag verneem ik van U zo spoedig mogelijk te laten weten waar wij U mee kunnen helpen.

Namens het bestuur van ST.HOGAR,

J.H.M.Kersten,
Voorzitter.

STICHTING TER BEVORDERING

Hogar en de drugstransporten

Ja, u kunt het geloven of niet maar ik heb mij, eind jaren 80, als voorzitter van Stichting HOGAR, schuldig gemaakt aan het illegaal exporteren van opiaten naar Colombia. Normaal gesproken zou het juist andersom moeten zijn, drugs van Colombia naar Nederland!

Maar erger nog, ik heb daarbij meerdere adoptieouders aan de nodige risico's blootgesteld door hen voor de transporten te gebruiken zonder mij te realiseren waaraan ik hen blootstelde. Gelukkig is het allemaal met een sisser afgelopen! Enige uitleg is wellicht, na al die jaren, op zijn plaats. Het is de lezer bekend dat de projecthulp o.a. tot mijn taken binnen Stichting HOGAR behoort. Zo zocht ik ook naar wegen om een van onze projecten de helpende hand te bieden. Het betreft hier het project; "Liga Antioquena contra la epilepsia" meer bekent bij u als "De epilepsie kliniek" in Medellin! We hebben deze kliniek volop gesteund door de aanschaf van veel apparatuur, maar daarvoor was hun grootste wens om datgene te krijgen wat hun patiënten het hardste nodig hadden n.l. het medicijn Ritalin! In die tijd in Colombia heel kostbaar en daardoor voor veel patiënten maar heel beperkt beschikbaar. Om hun terwille te zijn gaven we veel adoptieouders veel van dit medicijn mee zodat ze regelmatig een aantal van hun patiënten konden helpen. Met de plaatselijke apotheek bij mij in Schoorl had ik een korting van 10% bedongen. Totdat ik beging 1989 werd opgebeld door de hoofdinspecteur van het Min. Van Justitie afdeling medische gezondheid. Het was hen opgevallen dat de apotheek in Schoorl de grootste afnemer was van Ritalin!

Bij navraag was gebleken dat Stichting HOGAR middels de heer H.Kersten de afnemer was met als doel de kliniek in Colombia te steunen. "Het is heel nobel van uw organisatie om deze kliniek te helpen maar ik moet u erop wijzen dat hiermee de Opiumwet wordt overtreden! Deze wet verbiedt export van opiaten als o.a. Ritalin. Ik ga uit van uw goede bedoelingen maar u gaat hiermee ver buiten uw boekje. U brengt hiermee niet alleen uw organisatie maar ook de persoon die het meeneemt naar Colombia in gevaar! Om problemen te voorkomen raad ik u aan om hiermee met onmiddellijke ingang te stoppen." Ik was me rot geschrokken want het was natuurlijk nooit de bedoeling geweest om zoveel mensen hiermee op te zadelen. Uiteraard beloofde ik de betreffende inspecteur meteen zijn advies op te volgen en bedankte hem voor zijn bereidwilligheid om mee te werken hieraan verder geen juridische gevolgen aan te verbinden. Mijn brief aan de kliniek, gedateerd 17-02-1989, waarin ik uitleg dat er geen Ritalin meer geleverd zou worden heb ik nog steeds in mijn bezit. Sindsdien heeft HOGAR hen geholpen met apparatuur voor het laboratorium, voorlichting, administratie en de tandarts. Zelf waren zij al hard bezig om zelf een vervangend medicijn op de markt te brengen. Dit lukte een paar jaren later waardoor zij voldoende financiële middelen ter beschikking kregen om zichzelf te bedruipen in een nieuw pand en HOGAR niet meer nodig hadden. Missie geslaagd toch? Wel realiseer ik mij dat ik, als verantwoordelijk voorzitter van HOGAR, met die Ritalin affaire ongewild heel wat mensen aan de nodige problemen heb blootgesteld en door het oog van de naald gekropen ben wat betreft stevige boetes.

HANS KERSTEN

PauliPraat

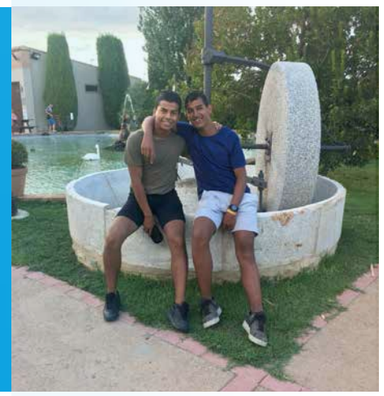

'Mam, vanavond ga ik naar een vriend.' 'Oh, oké. Hoe laat wordt het ongeveer denk je?' 'Geen idee, ga nou vanavond maar gewoon slapen Mam, het komt echt wel goed.' Dat is tegenwoordig de standaard conversatie in het weekend. Nu hij bijna 18 wordt is dat ook een heel normale aankondiging. Maar voor mij is het toch steeds even schakelen. Hij blijft mijn jongste, mijn kleine mannetje. Ook al is hij inmiddels groter dan ik. Ja, hij is bijna 18. Ja, hij rijdt auto als de beste en kan niet wachten om dat zónder mij ernaast te doen. Ja, hij zit op het MBO en niet meer op de lagere school. Ja, hij heeft een bijbaan en bekostigt het zelf. Ja ja ja, ik weet het allemaal wel! Maar toch! Hij is mijn jongste kind. En dat blijft hij ook.

Bij de oudste had ik dat minder. Ten eerste was hij altijd met dans bezig en uitgaan was echt geen prioriteit. Ten tweede woont hij inmiddels als anderhalf jaar samen en zie en hoor ik dus niet meer alles. Dat is overigens wel een belangrijke voedingsbodem van mijn onrust: als ik het niet zie, kan ik het ook beter loslaten. De jongste woont nog thuis en dus zie en hoor ik (bijna) alles. Daarnaast is hij nu eenmaal wat onbesuisder dan zijn broer. Iets met altijd-wel-een-sloot-in-de-buurt om in te lopen. En die ezel met die steen, dat werkt bij hem ook niet altijd feilloos. Kortom: het is gewoon een dingetje. Maar dus blijkbaar vooral mijn dingetje.

Toegegeven, het is gewoon ook pubergedrag. Vriendinnen melden dezelfde verschijnselen. Het is allemaal heel normaal. Het hoort bij opgroeien en het helpt ook om te leren van fouten. Soms is het ook heel vermakelijk. Zoals die keer dat hij even vergeten was dat hij, na een gezellige nacht, de volgende ochtend om 08.15 uur op de voetbalclub moest zijn omdat hij nu eenmaal ook trainer is van de kleintjes. Die voetballen vóór het middaguur. Of die keer dat ze met een paar scooters gingen toeren en de navigatie op de telefoon verkeerd hadden uitgelezen. En vervolgens 40 kilometer verderop waren beland en toen weer terug moesten. Zo'n ding heeft dan benzine nodig. 'Man, wat kost dat veel geld zeg!' Of die keer dat hij met de fiets naar de halte was gefietst, teruggebracht werd door een vriend en vervolgens niet naar training kon omdat zijn fiets dus nog bij de halte stond i.p.v. in de voortuin. (Voordat je het je afvraagt: natuurlijk heb ik hem naar zijn fiets gebracht, kan het gewoon niet laten!).

Hoe dan ook, in het weekend is het dus heel normaal dat hij 's avonds weg is. De volgende ochtend hoor ik dan vaak wel dat het leuk geweest is en vertelt hij ook welke blunders er weer begaan zijn. Hij heeft het vrijwel altijd naar zijn zin en uiteindelijk gaat het daar om. Ik hoop maar dat ik er goed aan doe om steeds te proberen de balans te zoeken tussen regels stellen en vrijlaten. Dat lukt niet altijd, want regels stellen geeft mij een gevoel van houvast. Niet dat hij zich er altijd iets van aantrekt, maar ook dat hoort erbij. Er is alleen nog één ding wat ik mezelf echt moet aanleren: gewoon gaan slapen. Want elk weekend wakker liggen tot een uur of vier breekt me behoorlijk op. Maar goed, ook dat schijnt erbij te horen!

stichting-hogar.nl

Voor maar € 17,50 schenkt u al een schooltas met alle benodigdheden voor een heel schooljaar aan een kind in Colombia.

Een kind, een tas!

Maak € 17,50 over op

NL14 INGB 0009 5617 37

t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn

o.v.v. 'schooltas'

De tassen met inhoud worden door Fausto ingekocht in Colombia!

Vaak ontvangen we goede ideeën om extra geld in te zamelen voor de projecten in Colombia. Daarnaast zijn er al veel leden en adoptieouders die zelf geld inzamelen voor een bepaald project.

Hoewel we als Sichting HOGAR alle projecten dit jaar konden steunen, willen we ervoor zorgen dat we dit kunnen blijven doen. Sponsors zijn vaak dichterbij dan je zou denken, maar dan moeten we wel weten waar we moeten zoeken. Hiervoor hebben we uw hulp nodig!

Werkt u bij een bedrijf wat veel doet aan maatschappelijk ondernemen en denkt u dat er wel ruimte is voor een nieuw project? Breng dan eens Stichting HOGAR onder de aandacht! Zoekt uw school nog een goede bestemming voor het zendingsgeld? Wie weet is Stichting HOGAR dan een mogelijkheid!

Met de buren samen een bepaald project steunen? Laat het ons dan weten!

Wij zoeken sponsors

U kunt bij ons informatiepakketten aanvragen. Aan de hand van deze folders en leaflets kunt u heel goed visueel maken hoe Stichting HOGAR de diverse projecten steunt. Informatie aanvragen kan via de website www.stichting-hogar.nl of via info@hogarnieuws.nl

Een kind, een tas!

Maak € 17,50 over op

NL14 INGB 0009 5617 37

t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn

o.v.v. 'schooltas'

Plaats hier uw advertentie en steun Hogar projecthulp

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de advertentieverkoop van HOGAR-Nieuws

E-mail: advertentie@hogarnieuws.nl

Alle inkomsten uit de advertentieverkoop gaan in zijn geheel naar de projecthulp van stichting Hogar.

Uw bijdrage in Hogarnieuws?

Uw ervaringen met uw adoptiekinderen kan van onschatbare waarde zijn voor andere ouders. Uw verhalen en tips geven troost en steun.
Stuur uw verhaal naar (eventueel anoniem) redactie@hogarnieuws.nl of per post:
HOGAR-Nieuws
familie Pauli,
Biezematen 22,
7326 KH Apeldoorn

Colofon

Zomer 2021–26e jaargang
HOGAR-nieuws is een uitgave voor stichting HOGAR

Redactie

Karin van Dongen en Arjan Parie
Mariëlle en Frank Pauli

Adreswijzigingen en abonnementen:

leden@hogarnieuws.nl

Kopij: redactie@hogarnieuws.nl

Redactieadres:

familie Pauli, Biezematen 22, 7326 KH Apeldoorn, Telefoon: 055-5430414

Ontwerp en Lay-out

PARDON – Studio voor grafisch ontwerp
www.pardon.nl

Bestuur Stichting HOGAR

Hans Kersten, Karel van den Berg, Aralt Brilman, Arjan Parie, Frank Pauli

Aan deze uitgave werkten mee:

Hans Kersten.

Giften

Rekeningnr. NL14 INGB 0009 5617 37

t.n.v. HOGAR-Nieuws te Apeldoorn.

Een jaarabonnement van het HOGAR-Nieuws kost € 15,= per jaar, prijswijzigingen voorbehouden. Het HOGAR-Nieuws verschijnt tenminste twee maal per jaar. Het abonnementsgeld dient per vooruitbetaling te worden voldaan. Abonnementen gelden tot wederopzegging en worden zonder tegenbericht automatisch verlengd. Het abonnement is geldig voor een kalenderjaar, dat wil zeggen van januari tot en met december. Opzeggingen dienen daarom schriftelijk vóór 1 december ontvangen te zijn. Aanmeldingen die op een willekeurig moment in een lopend jaar worden ontvangen, betalen het aantal nog te verschijnen uitgaven van het HOGAR-Nieuws. In januari daaropvolgend vindt de betaling plaats voor het komende jaar. De redactie moet de ingezonden kopij soms inkorten of enigszins redigeren. © HOGAR-Nieuws

Een kind, een maaltijd, een toekomst!

EEN MAAND LANG ETEN OP SCHOOL

Voor maar € 17,50 schenkt u al **een maand lang** een maaltijd aan een schoolkind!

STICHTING-HOGAR.NL
PROJECTHULP COLOMBIA

Een kind, een maaltijd!

Maak € 17,50 over op

NL14 INGB 0009 5617 37

t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn
o.v.v. 'Maaltijd'